

Η τοπική παραγωγή σπόρων απειλείται με εξαφάνιση

Автор(и): Растителна защита
Дата: 08.11.2015 Брой: 11/2015

Σύμφωνα με στοιχεία του Αγροτικού Ινστιτούτου Ντομπρουζάς, κατά την τελευταία οικονομική χρονιά, πωλήθηκαν 1500 τόνοι βασικών σπόρων από βουλγαρικές ποικιλίες, ενώ φέτος έχουν καταγραφεί μόνο 650 τόνοι προς πώληση. Σε συνέντευξη για το Ραδιόφωνο Darik, ο διευθυντής του Ινστιτούτου, Αναπλ. Καθ. Δρ. Ιβάν Κιριάκοφ, ανέφερε ότι πέρυσι σπάρθηκαν 6,5 - 7 εκατομμύρια στρέμματα βουλγαρικού σιταριού, και φέτος αναμένεται ο αριθμός αυτός να πέσει στα 4 εκατομμύρια στρέμματα. Οι ειδικοί εκφράζουν ανησυχία ότι οι εισαγόμενοι σπόροι δεν έχουν δοκιμαστεί επαρκώς υπό τις συγκεκριμένες αγροκλιματικές συνθήκες της χώρας, και αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει σε αποτυχημένες συγκομιδές και απογοητευμένους αγρότες. Από την άλλη πλευρά, η είσοδος δυτικών εταιρειών σπόρων στη βουλγαρική αγορά τα τελευταία 20 χρόνια έχει αλλάξει σημαντικά το επιστημονικό περιβάλλον στα αγροτικά ινστιτούτα και αμφισβητεί την ύπαρξη τοπικών ποικιλιών σπόρων σημαντικών για τη βουλγαρική γεωργία.

Στα τέλη Αυγούστου 2015, η Εκτελεστική Υπηρεσία για τη Δοκιμή, Έγκριση και Έλεγχο Ποικιλιών και Σπόρων (ΕΥΔΕΕΠΣ) δημοσίευσε μια ανησυχητική λίστα με όλες τις ποικιλίες στη Βουλγαρία που απειλούνται με εξαφάνιση:

<http://www.iasas.government.bg/bg/news.html?newsid=128>

Όταν μιλάμε για βουλγαρικά λαχανικά, για παράδειγμα, πρέπει να έχουμε κατά νου ότι παράγονται στη Βουλγαρία, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι παράγονται από βουλγαρικές ποικιλίες. Οι πρώτες ποικιλίες που καταγράφηκαν στη χώρα δημιουργήθηκαν από τους ίδιους τους κηπουρούς. Η επιστημονικά βασισμένη επιλογή οργανώθηκε μόνο από τις αρχές του 20ού αιώνα. Στην πραγματικότητα, μέχρι τα μέσα του αιώνα, η Βουλγαρία διέθετε ποικιλίες για τα περισσότερα λαχανικά, και με εξαιρετικές ιδιότητες, πλήρως προσαρμοσμένες στις ιδιαιτερότητες των αγροκλιματικών μας συνθηκών. Μεταξύ της δεκαετίας του 1950 και του 1970, με τη δημιουργία και την επέκταση της αγροτικής επιστήμης, ο αριθμός των επιλεγμένων ποικιλιών μειώθηκε για να αυξηθεί η ποιότητα. Οι καλλιέργειες για τις οποίες είμαστε γνωστοί, όχι μόνο εγχώρια, είναι οι πιπεριές, οι ντομάτες, τα φρέσκα κρεμμύδια, τα φασόλια και τα μπιζέλια. Η τάση από το 2000 και μετά είναι μια δραστική μείωση της παραγωγής σπόρων στα επιστημονικά ινστιτούτα και τους πειραματικούς σταθμούς της χώρας. Και παρά την τεράστια επιθυμία μιας χούφτας επιστημονικών συνεργατών να επαναφέρουν την παραδοσιακή βουλγαρική γεωργία στη χρυσή της εποχή, οι προσπάθειες παραμένουν μόνο στην πίσω αυλή της αγροτικής επιστήμης. Νέες ποικιλίες υπάρχουν, όπως φαίνεται από τον πλούσιο κατάλογο του Ερευνητικού Ινστιτούτου Λαχανικών Μαρίτσας στην Πλόβντιβ, αλλά λείπει η παραγωγή σπόρων, κάτι που καθιστά την επιλογή άσκοπη και στέλνει τους παραγωγούς λαχανικών σε ξένες εταιρείες.